

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: **Bc. Andrea Dvořáková**

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta, Ústav kulturních studií

Obor: **Literárně-historická studia (LHSn)**

Datum odevzdání posudku: 18. 6. 2015

Vedoucí diplomové práce:
Mgr. David Skalický, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Postava upíra a její proměny v literatuře

.....
(téma)

Předložená diplomová práce se soustředí na téma vampyrismu v populární literatuře, konkrétně především na reprezentaci upíra a její proměny od počátku 19. století dodnes. V první části charakterizuje dobový kontext, v němž upírská literatura vzniká – všímá si role osvícenství a romantismu, proměny vztahu člověka ke smrti či spiritismu, ne vždy je však vazba mezi literaturou o upírech a vykládaným společenským či kulturním fenoménem zjevná. Jak dále ve své práci její autorka ukazuje, upíří literatura se od počátku dvacátého století podstatným způsobem proměňuje – je škoda, že se podobným způsobem nepokusila pojmenovat mimoestetické důvody, které mohly motivovat také tyto proměny. Mohl by být tímto důvodem odlišný vztah současného člověka ke smrti, pověrám, Bohu? Nebo se jen vyčerpal potenciál hrůzostrašných historek o nebezpečných upířích zrudách, respektive zájem o ně, a proto tento žánr hledá nové cesty, jak zaujmout čtenáře?

Práce je dále vcelku smysluplně rozdělena do dvou částí, což má naznačit již zmíněnou proměnu zobrazování upíra, ke které dochází v průběhu dvacátého století, kdy – jak autorka ukazuje – přestává být upír nic než zlým netvorem, který se nesnaží než vysát či jinak zamordovat člověka, stále více nabývá lidských vlastností a dokonce se s člověkem milostně sbližuje.

Autorka staví svou analýzu a výklad především na zjevně důvěrné znalosti primární literatury; co se odborné literatury týče, opírá se – na rozdíl od první části své práce – o nepřilíš rozsáhlý korpus textů především z oblasti naratologie. Čerpá z nich přitom nemnoho podnětů:

výklad o charakteru a proměnách reprezentace postavy upíra směřuje až na výjimky k závěrům, kterých by byl – domnívám se – schopen každý pozornější čtenář upírské literatury i bez literárněvědného vzdělání. To je mou hlavní výtkou k předložené práci – analýza reprezentace upíří postavy se pohybuje povětšinou na povrchu vyprávěného příběhu: všímá si vzhledu a motivací upíra, způsobu, jímž si vybírá své oběti, jeho vztahu k Bohu, milostných vztahů k lidským smrtelníkům či možností zničení upíra. Použité termíny jako „intradiegetický vypravěč“ naznačují, že by autorka byla schopna i hlubšího vhledu do analyzovaných textů. Proměňuje se například spolu s proměnou charakteru upíra také narativní způsob upířích vyprávění? Modalita zobrazeného světa? Témata, ke kterým vyprávění směřuje?

Předložená diplomová práce je napsána čtivým stylem, byť často – uvádějíc nás do děje a citujíc dlouhé pasáže z primární literatury – působí dosti rozvleklým dojmem, kdy se čtenář, kteří není tak důvěrně seznámen s upírskou literaturou, ztrácí v mnohosti příběhů a postav. Redukovat tyto dlouhé exkurzy do děje jednotlivých románů či povídek a koncentrovat se na klíčová zjištění by bylo bývalo práci nesmírně prospělo. Takto se o upírské literatuře na téměř osmdesáti stranách čtenář nedozví o moc více, než je poté shrnuto v čtyřstránkovém závěru.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

.....
podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 18. 6. 2015

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

